

Ές γῆν ἐναλίαν Κύπρον (1974-2026), ΜΝΗΜΕΣ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ από το άφρον πραξικόπημα και την βάρβαρη Τουρκική εισβολή στην Κύπρο, με πανάρχαιες προγονικές εστίες να στενάζουν ακόμα τουρκοπατημένες,

η Επιτροπή για την Κύπρο και το Εργαστήριο Κυπριακών Μελετών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών κι ο Χορευτικός Όμιλος του Πανεπιστημίου Κύπρου

συντηρούμε αυτές τις μέρες και ανανεώνουμε τη μνήμη (τι είχαμε, τι χάσαμε [γιατί!], και τι μας πρέπει), τιμούμε όσους αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν για την Ελευθερία, και διατρανώνουμε την απόφαση για σύντομο αγώνα απελευθέρωσης και επανένωσης της Κύπρου.

Ο Ελληνισμός της Κύπρου έχει ρίζες πολυαίωνες και βαθιές, εν πολλοίς Πελοποννησιακές, και Αττικές (σαν την κυπριακή Σαλαμίνα), προομηρικές και Ομηρικές. Μαζικότατη ήταν η κυπριακή συμμετοχή στους διαχρονικούς εθνικούς αγώνες, από την αρχαιότητα μέχρι και τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, με επιστέγασμα ανυπέρβλητο τον Απελευθερωτικό Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59, με ήρωες ομηρικούς σαν τον Γρηγόρη Αυξεντίου. Παρά τους γενναίους αγώνες και τις θυσίες, όμως, τα άνομα συμφέροντα των ισχυρών της γης και τα δικά μας ανεπίτρεπτα λάθη (με τους επάρατους διχασμούς) δεν άφησαν να οδηγηθεί το καράβι της Ένωσης με τη μητέρα Ελλάδα σε υπήνεμο λιμάνι. Όταν τα χαράματα της 20ής Ιουλίου 1974 έφτασαν πάνοπλες οι ορδές του Αττίλα, βρήκαν τις κερκόπορτες ανοικτές και αποβιβάστηκαν ανενόχλητες στις ακτές της Κερύνειας, σπέρνοντας τη συμφορά.

Οι πράξεις ηρωισμού και αυτοθυσίας, είναι αλήθεια περίτρανη, δεν απουσίασαν ούτε τούτη τη φορά. Πενήντα δύο χρόνια, όμως, πέρασαν από τότε κι ο εφιάλτης δεν λέει να περάσει. Είναι εκεί να μας τον αυγατίζει ο Αττίλας (με την τούρκικη σημαία να μολύνει τον Πενταδάχτυλο). Είναι εδώ, στον ύπνο και στον ξύπνιο μας, οι νεκροί και οι αγνοούμενοι της Κυπριακής τραγωδίας.

Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι από το 2004 πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μα η πολυπόθητη λύση του μεγάλου Εθνικού μας θέματος δεν ήρθε. Απαράγραπτο, έτσι, μένει το χρέος μας να αγωνιστούμε μονιασμένοι για μια Κύπρο απελευθερωμένη και επανενωμένη: ένα κανονικό ευρωπαϊκό κράτος, χωρίς κατοχικά στρατεύματα και κηδεμόνευση από ξένους, εστία ειρήνης και κράτος ευημερίας όλων των νόμιμων κατοίκων της, εις τους αιώνας των αιώνων.

Εκδηλώσεις σαν τη σημερινή ατσαλώνουν τη θέλησή μας να μην εγκαταλείψουμε τον αγώνα. Ολόψυχες είναι γι' αυτό οι ευχαριστίες μας σε όσες και όσους μοχθήσατε για την άρτια οργάνωση της σημερινής επετειακής εκδήλωσης ή συμπράττετε στο πρόγραμμά της / σε όλες και όλους σας, Κυρίες και Κύριοι, για τη ζεστή παρουσία σας. Και φυσικά στα μέλη του Χορευτικού Ομίλου του Πανεπιστημίου Κύπρου, που κάθε χρόνο τέτοιες μέρες (εδώ και 32 χρόνια, ανελλιπώς) αφήνουν την ξεγνοιασιά των διακοπών τους για να διατρανώσουν με τον λόγο, τον χορό και το τραγούδι τους, με νεανική λεβεντιά και αξιοσύνη πολλή, ελληνοπρεπέστατα, το «ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ», πως δεν θα ανεχθούν να είναι αυτοί η τελευταία γενιά Ελλήνων στο νησί των Αχαιών οικιστών και των διαχρονικών ηρώων και μαρτύρων της Ελληνικής ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ανδρέας Ι. Βοσκός
Ομότ. καθηγητής Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας
(με έμφαση στην Αρχαία Κυπριακή Γραμματεία)
του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (Ε.Κ.Π.Α.),
Μέλος της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ
ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ Ε.Κ.Π.Α. ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ,
Υπεύθυνος Οργάνωσης των Εκδηλώσεων της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ